

กฎกระทรวง

กำหนดให้ทางน้ำชลประทานในเขตโครงการชลประทานนครนายก
เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๘ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ทางน้ำชลประทานคลองยาง จากกิโลเมตรที่ ๐.๐๐๐ ในท้องที่ตำบลนาหินลาด อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก และตำบลเนินหอม อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ถึงกิโลเมตรที่ ๑๒.๐๐๐ ในท้องที่ตำบลปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก และตำบลโคกไม้ลาย อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ตามแนวเขตแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน

ข้อ ๒ ให้ทางน้ำชลประทานคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวาคลองยาง จากกิโลเมตรที่ ๐.๐๐๐ ในท้องที่ตำบลโคกกรวด อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก ถึงกิโลเมตรที่ ๕.๗๕๐ ในท้องที่ตำบลเกาะหวาย อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก ตามแนวเขตแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน

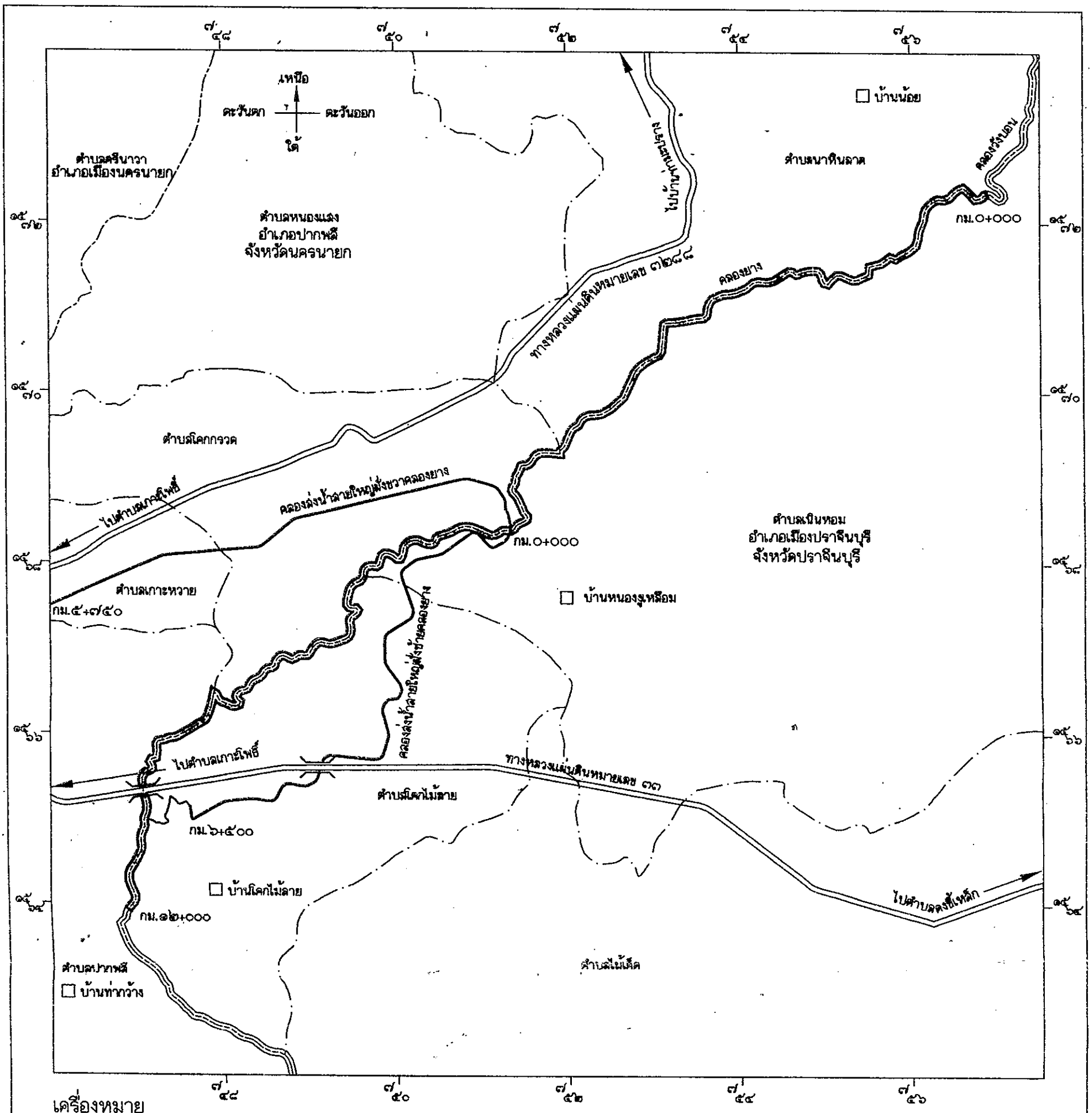
ข้อ ๓ ให้ทางน้ำชลประทานคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้ายคลองยาง จากกิโลเมตรที่ ๐.๐๐๐ ในท้องที่ตำบลเนินหอม อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ถึงกิโลเมตรที่ ๖.๕๐๐ ในท้องที่ตำบลโคกไม้ลาย อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ตามแนวเขตแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓
เฉลิมชัย ศรีอ่อน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

แผนที่ท้ายกฎกระทรวง
กำหนดให้ทางน้ำชลประทานในเขตโครงการชลประทานนครนายก
เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน
พ.ศ. ๒๕๖๓

มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐

๐ ๑ ๒ ๓ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทาน
- เขตจังหวัด
- เขตอำเภอ เขตกิ่งอำเภอ
- เขตตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- ทางหลวง ถนน ซอย
- ละพาน
- แม่น้ำ คลอง ห้วย
- หมู่บ้าน บ้าน

(นายสุริยพล นุชอนงค์)
ผู้อำนวยการสำนักงานชลประทานที่ ๙

(นายทองเปลว กองจันทร์)
อธิบดีกรมชลประทาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ทางน้ำชลประทานในเขตโครงการชลประทานนครนายก เป็นทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทานเพื่อให้เกิดประโยชน์จากการใช้น้ำอย่างเต็มที่ และเนื่องจากมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๘ บัญญัติให้ทางน้ำชลประทานที่จะเรียกเก็บค่าชลประทานต้องกำหนดโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้